

Spm. nr. S 2929

Til statsministeren (20/8 99) af:

Rikke Hvilshøj (V):

»Vil statsministeren oplyse, hvorfor spørgsmålene nr. S 2414, S 2416, S 2417 og S 2418 ikke blev besvaret inden for tidsfristen i Folketingets forretningsorden § 20, stk. 8, og om statsministeren i fremtiden agter at overholde Folketingets forretningsorden?«

Begrundelse

Spørgsmålene er stillet den 17. juni 1999 og er først blevet besvaret den 12. august 1999. Spørgeren er opmærksom på, at statsministeren har haft sommerferie, men det forekommer alligevel besynderligt, at statsministeren har været knap 2 måneder om at formulere svar, som blot henviser til tidligere svar.

Svar (31/8 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at forsinkelsen skyldes ferietiden.

Spm. nr. S 3034

Til statsministeren (31/8 99) af:

Rikke Hvilshøj (V):

»Ministeren bedes kommentere oplysningerne i artiklen om ligestillingsklagenævn fra Berlingske Tidende den 30. august 1999. Vil ministeren i den forbindelse udlevere alle oplysninger, som måtte have relevans for en vurdering af, hvor mange sager et eventuelt fremtidigt ligestillingsklagenævn kommer til at behandle?«

Svar (8/9 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Indledningsvis vil jeg gerne erindre om, at ligestillingsområdet pr. 1. juli i år blev overført til by- og boligministeren.

Til brug for besvarelsen af dette spørgsmål har by- og boligministeren oplyst følgende:

»Det er ikke muligt at foretage et meningsfyldt skøn over, hvor mange sager, der vil blive indbragt for et klagenævn for kønsdiskrimination.

Jeg skal herved henvise til nedenstående kommentar, som jeg har indhentet fra Ligestillingsrådet:

»De oplysninger, som har været inddraget i debatten om antallet af sager, er for alles vedkommende opgørelser over, hvor mange sager Ligestillingsrådet har behandlet. Ligestillingsrådet har kun kunnet afgive ikke-bindende udtalelser. Det er således ikke muligt at slutte direkte fra Ligestillingsrådets klagesagsbehandling til antallet af sager for et klagenævn, der får en videregående kompetence til at træffe administrativt endelige afgørelser.

Ligestillingsrådet kan oplyse, at den begrænsede kompetence altid, i overensstemmelse med god forvaltningsskik, er blevet meddelt eventuelle klagere. Det må anses for sikkert at denne begrænsede kompetence har fået en del af disse klagere til enten at opgive en klagesag eller til at søge andre veje. Det er naturligvis ikke muligt at give noget som helst tal for hvor mange, der har opgivet en klagesag. Det kan for så vidt være sket allerede uden en forudgående henvendelse til Ligestillingsrådet.

Det kan dog oplyses, at Ligestillingsrådets juridiske afdeling i perioden fra november 1997 til maj 1999 modtog cirka 500 telefoniske henvendelser. Siden 1995 har der årligt været indsendt cirka 100 konkrete sager til Ligestillingsrådets sekretariat, hvoraf 10-15 klagesager er blevet behandlet i Rådet, mens resten er behandlet af sekretariatet.

Artiklen i Berlingske Tidende, som spørgeren henviser til, fremfører med udgangspunkt i et arbejdsrapport fra udvalget om det fremtidige ligestillingsarbejde, at et nyt klagenævn for ligestilling kan forventes at få mindst 5-6 sager årligt. Dette meget lave tal bygger, som de øvrige skøn i denne sag, på antal sager behandlet i Ligestillingsrådet, og alene af den grund kan man ikke mekanisk overføre resultatet på et kommende klagenævn.

Det fremgår af arbejdsrapportet, at tallet 5-6 sager kun omfatter visse sager, som er indbragt af enkeltpersoner, og som ikke har forbindelse med arbejdsmarkedsspørgsmål. Det vil sige, at man har set bort fra for eksempel ligelønssager, sager indbragt af organisationer og sager som muligvis kunne være bragt for domstolene eller det fagretlige system. Det er sandsynligt, at en